

I den Retning tror jeg, at der kan gøres adskilligt mere, end der gøres haade gennem det fgl. Bibliotek og Universitetsbiblioteket. Man har ganske vist forsøgsvis udvidet Kammerne for deres Virksomhed derved, at Bibliotekernes Læsesale, foruden den sædvanlige Aabningstid 11—3 Formiddag, i Sommermaanederne ere aabne fra 5 til 7 om Eftermiddagen, og dette Forsøg har hidtil ikke vist særdeles store Resultater; men det betyder ikke meget. Sommermaanederne ere de Maanedere, i hvilke læsende Mennesker ere mindst oplagte til at gaa paa Biblioteker, Studier drives ikke paa Kraft i den varme Tid, og dernæst ere Bibliotekerne om Eftermiddagen kun aabne i 2 Timer, en Tid, der mange Gange er altsor utilstrækkelig til, at man vil anse det for Umagen værd, at tilbagelægge lange Rejse og sætte andre Op-gaver til Side for at kunne læse paa et Bibliotek. Jeg skal for at vise, hvorledes en saadan Sag med større Udbytte til Udbytte kan føres igennem, antyde, hvorledes Udgangen til Bibliotekernes Læsesale i andre Lande er ordnet. I Berlin er f. Eks. det fgl. Bibliotek aabent fra Kl. 9 Fm. til Kl. 7 Eftm., og Universitetsbiblioteket er aabent paa de samme Tider undtagen Lørdag, da det lukkes Kl. 1. Læsesalene ere i begge disse Biblioteker, oplyste med elektrisk Lys. I London er Biblioteket i British Museum aabent fra Kl. 9 Fm. til Kl. 10 Aften om Vinteren, om Sommeren fra Kl. 9 Fm. til 7 Aften. Der findes ogsaa der elektrisk Lys, og Udlævering af Bøger finder tilmed Sted i hele Læsetiden. Man hører sig der ad paa den praktiske Maade, som under engelske Forhold altsaa er forsvarelig, at Brugere af Bøgerne faa Nummeret opgivet paa den Keol, hvor Bøgerne findes, de hente dem da selv og sætte dem selv tilbage. Kun Manuskripter vogtes med større Varsomhed. I Paris er i „Bibliothèque nationale“ „les salles de travail“ (Arbejdsalene) og „la salle publique de lecture“ (den offentlige Læsesal) aabne fra Kl. 9 Form. til Kl. 6 Efterm. i Maanederne April—September og fra Kl. 9 Form. til Kl. 4 Efterm. i Tiden fra 15de Oktober til 15de Februar. I Stockholm er det fgl. Bibliotek aabent fra Kl. 10—3 og Kl. 5—7. Selv om den daglige Tid er omtrent den samme som hos os, er det dog en forholdsvis betydelig Fordel, at Biblioteket er aabent om Eftermiddagen hele Aaret rundt. I Wien er Universitetsbiblioteket aabent fra Kl. 9 Form. til Kl. 8 Efterm. i Tiden fra 1ste Oktober til 1ste Juli, medens det er ordnet lidt anderledes paa de andre Tider af Aaret. I Haag er det fgl. Bibliotek aabent fra Kl. 10—4 om Sommeren og Kl.

10—3 om Vinteren, men desuden 4 Aftener om Ugen. I alle disse Byer er Udgangen til Læsning paa Bibliotekernes Læsesal altsaa ganske anderledes udstrakt end hos os. Jeg tillader mig derfor at fremsætte det Ønske, at man vil tage denne Sag op til Drøftelse. Selvfølgelig vil en Udvidelse af Arbejdstiden medføre nogle Udgifter, man faar intet af den Art, uden at der staar de tilbørlige personlige Kræfter, og altsaa de tilbørlige Penge til Raadighed. Jeg gaar dog ud fra, at der her ikke er Tale om noget uoverkommeligt, og at de Bidrag som en større Udgift til Læsesal vil yde til den almindelige Oplysnings og den videnskabelige Dannelses Vækst, vil veje langt mere end de Ørre i pekuniær Henseende, som en saadan Ordning maatte medføre. Jeg anbefaler altsaa dette lille Spørgsmaal baade til det højtærede Finansudvalgs og den højtærede Ministers Overvejelse.

Johannsen: Det, jeg ønsker at sige, er nogle Ord angaaende nogle Telefonanlæg. Til Statens Telefonanlæg foreslaas der paa Finanslooforlaget for 1897—98 bevilget et Beløb af 252,690 Kr. Blandt de projekterede Anlæg er der Anlæg til forskellige Smaastæder, som man paa denne Maade søger, at bringe i Forbindelse med større Købstæder. Man vil saaledes forbinde Ven Drejø og Starø med Svendborg, Stryng med Rudkøbing, og tillige flere andre Smaastæder med andre større Stæder. En Forbindelse favner jeg. Jeg havde nemlig haabet, at den højtærede Minister ogsaa vilde forlangt en Bevilling til et Telefonanlæg fra Afsø til Fejø. Der er nu i adskillige Aar her i Tinget aarlig indkommet Andragende fra Beboerne paa Afsø om, at faa denne Forbindelse. Afdøde Minister Ingerslev fremsatte for 6 til 7 Aar siden et Forslag om en saadan Forbindelse mellem Afsø og Bandholm, men da Afsøs Beboere havde ønsket, at Forbindelsen skulde være med Fejø, vilde Finansudvalget ikke gaa ind paa Ministerens Forslag. Aaret efter fremkom saa den samme Minister med Forslag om en Telefonforbindelse mellem Afsø og Fejø, men Finansudvalget fandt dog ikke Anledning til at gaa ind paa Ministerens Forslag. Siden den Tid er der næsten aarlig kommet Andragende fra Sogneraadet paa Afsø om den nævnte Telefonforbindelse. Endnu i Aar er der indkommet et saadant Andragende, og jeg kunde ønske, at den ærede Minister til 2den Behandling vilde fremsætte Forslag til en Bevilling i dette Bjemed. Jeg vilde da tilraade, at man straks gjorde Skridtet fuldt ud og anlagde en Telefon fra Fejø over